ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1997

Vyhlásené: 30.12.1997 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

381

ZÁKON

zo 17. decembra 1997

o cestovných dokladoch

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Základné ustanovenia

§ 1

Tento zákon ustanovuje druhy cestovných dokladov Slovenskej republiky (ďalej len „cestovný doklad“), podmienky ich vydávania, odnímania a odoberania, práva a povinnosti štátnych občanov Slovenskej republiky[1]) (ďalej len „občan“) a osôb bez štátnej príslušnosti s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky a postup pri porušení ustanovení tohto zákona.

§ 2

(1) Občan má právo slobodne vycestovať do zahraničia a právo na slobodný návrat do Slovenskej republiky.

(2) Občan smie vycestovať do zahraničia len s platným cestovným dokladom, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná (ďalej len „medzinárodná zmluva“), neustanovuje inak.

(3) Občan mladší ako 15 rokov smie vycestovať do zahraničia bez vlastného cestovného dokladu, ak cestuje s rodičom, v ktorého cestovnom doklade je zapísaný.

§ 3

(1) Občan má právo na vydanie cestovného dokladu.

(2) Občanovi sa vydá cestovný doklad, ak to nie je v rozpore s ustanoveniami § 19.

§ 4

(1) Občan je povinný podrobiť sa pri prekračovaní štátnej hranice kontrole cestovných dokladov, ktorú vykonáva útvar Policajného zboru oprávnený vykonávať kontrolu cestovných dokladov osôb prekračujúcich štátnu hranicu[2]) (ďalej len „policajný útvar“).

(2) Štátnu hranicu Slovenskej republiky (ďalej len „štátna hranica“) možno prekračovať len na hraničných priechodoch určených pre medzinárodný styk v čase ich prevádzky, ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.

§ 5
Druhy cestovných dokladov

(1) Cestovný doklad je

a) cestovný pas,

b) diplomatický pas,

c) služobný pas,

d) cestovný preukaz,

e) cestovný preukaz totožnosti,

f) iný doklad.

(2) Cestovný doklad je verejná listina, ktorou občan preukazuje svoju totožnosť, štátne občianstvo a ďalšie skutočnosti obsiahnuté v údajoch uvedených v cestovnom doklade. Cestovný doklad je majetkom Slovenskej republiky.

§ 6
Cestovný pas

(1) Cestovný pas vydáva občanovi okresné riaditeľstvo Policajného zboru príslušné podľa miesta trvalého alebo prechodného pobytu občana (ďalej len „príslušný útvar“).

(2) Cestovný pas sa vydáva s územnou platnosťou do všetkých štátov sveta.

(3) Cestovný pas sa vydáva s platnosťou na 10 rokov; občanom mladším ako 15 rokov sa vydáva s platnosťou na dva roky.

§ 7
Diplomatický pas

(1) Diplomatický pas vydáva Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo zahraničných vecí“)

a) prezidentovi Slovenskej republiky,

b) poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky,

c) členovi vlády Slovenskej republiky,

d) štátnemu tajomníkovi ministerstva,

e) predsedovi, podpredsedovi a sudcovi Ústavného súdu Slovenskej republiky,

f) predsedovi a podpredsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,

g) generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky,

h) predsedovi a podpredsedovi Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky,

i) riaditeľovi Slovenskej informačnej služby,

j) guvernérovi a viceguvernérovi Národnej banky Slovenska,

k) diplomatickému zamestnancovi pracujúcemu v diplomatickej misii alebo v konzulárnom úrade Slovenskej republiky (ďalej len „zastupiteľský úrad“) a jeho manželke alebo manželovi a ich deťom mladším ako 18 rokov a diplomatickému zamestnancovi ministerstva zahraničných vecí,

l) členovi prezidentskej delegácie na základe rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky,

m) členovi parlamentnej delegácie na základe rozhodnutia predsedu Národnej rady Slovenskej republiky,

n) členovi vládnej delegácie na základe rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky.

(2) Iným občanom môže ministerstvo zahraničných vecí vydať diplomatický pas, ak je to v záujme Slovenskej republiky, ak to zodpovedá medzinárodným zvyklostiam a ak o jeho vydanie odôvodnene požiada vedúci príslušného štátneho orgánu, ktorého je občan zamestnancom.

(3) Diplomatický pas sa vydáva osobám uvedeným v odsekoch 1 a 2 na obdobie výkonu funkcie alebo na čas nevyhnutný na splnenie určených úloh.

(4) V čase, keď držiteľ diplomatického pasu uvedený v odseku 1 písm. l) až n) neplní služobné úlohy v zahraničí, odovzdá diplomatický pas do úschovy osobe poverenej vedúcim príslušného ústredného štátneho orgánu, ktorého je držiteľ diplomatického pasu zamestnancom.

§ 8
Služobný pas

(1) Služobný pas vydáva ministerstvo zahraničných vecí

a) predsedovi a podpredsedovi ústredného orgánu štátnej správy Slovenskej republiky, na ktorého čele nie je člen vlády,

b) námestníkovi generálneho prokurátora Slovenskej republiky,

c) vedúcemu Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky,

d) vedúcemu Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky,

e) vedúcemu Úradu vlády Slovenskej republiky,

f) zamestnancovi ústredného orgánu štátnej správy Slovenskej republiky, Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky, Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky a Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky na zahraničné pracovné cesty, ak nie je držiteľom diplomatického pasu,

g) zamestnancovi zastupiteľského úradu, ak nie je držiteľom diplomatického pasu, a jeho manželke alebo manželovi a ich deťom mladším ako 18 rokov.

(2) Iným občanom môže ministerstvo zahraničných vecí vydať služobný pas, ak cestujú do zahraničia v záujme Slovenskej republiky a ak o jeho vydanie požiada vedúci príslušného ústredného štátneho orgánu.

(3) Služobný pas sa vydáva na obdobie výkonu funkcie alebo na čas nevyhnutný na splnenie určených úloh.

(4) V čase, keď držiteľ služobného pasu podľa odseku 2 neplní služobné úlohy v zahraničí, odovzdá služobný pas do úschovy osobe poverenej vedúcim príslušného ústredného štátneho orgánu, ktorého je držiteľ služobného pasu zamestnancom.

§ 9
Cestovný preukaz

(1) Cestovný preukaz je cestovný doklad na jednotlivú cestu s územnou a časovou platnosťou obmedzenou účelom cesty. Občanovi, ktorý nemá iný cestovný doklad, vydáva ho príslušný útvar alebo zastupiteľský úrad najmä na návrat do Slovenskej republiky a v naliehavých prípadoch aj na cestu do štátov, ktoré ho ako cestovný doklad uznávajú.

(2) Zastupiteľský úrad požiada pred vydaním cestovného preukazu príslušný útvar o overenie údajov uvádzaných v žiadosti o vydanie cestovného preukazu, ak občan nemôže príslušnými dokladmi preukázať ich pravdivosť a úplnosť.

§ 10
Cestovný preukaz totožnosti

Cestovný preukaz totožnosti vydáva s platnosťou na dva roky príslušný útvar osobe bez štátnej príslušnosti, ktorá má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt.

§ 11
Iný doklad

(1) Iným dokladom je doklad, ktorý sa na základe medzinárodnej zmluvy[3]) považuje za cestovný doklad.

(2) Ak je iným dokladom občiansky preukaz,[4]) nevzťahujú sa naň ustanovenia tohto zákona týkajúce sa ostatných cestovných dokladov.

§ 12
Neplatnosť cestovných dokladov

Cestovný doklad je neplatný, ak

a) uplynula doba jeho platnosti,

b) bol poškodený tak, že zápisy v ňom sú nečitateľné alebo je porušená jeho celistvosť,

c) obsahuje už neplatné alebo nesprávne údaje, alebo neoprávnene vykonané zmeny,

d) podľa fotografie v cestovnom doklade nemožno identifikovať jeho držiteľa,

e) zanikne dôvod, pre ktorý sa držiteľovi vydal diplomatický pas alebo služobný pas, alebo iný cestovný doklad na základe medzinárodnej zmluvy,

f) držiteľ cestovného dokladu zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho,

g) držiteľ stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky.

Vydávanie cestovných dokladov

§ 13

(1) Cestovný doklad sa vydáva na základe žiadosti. Vydanie cestovného dokladu sa spoplatňuje podľa osobitného predpisu.[5])

(2) Žiadosť o vydanie cestovného dokladu, predĺženie doby jeho platnosti alebo vykonanie zmeny údajov v cestovnom doklade podáva osobne občan starší ako 15 rokov, pre ktorého sa má cestovný doklad vyhotoviť alebo ktorý je držiteľom cestovného dokladu, v ktorom žiada predĺžiť platnosť alebo vykonať zmenu; občan mladší ako 18 rokov je až do nadobudnutia spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu povinný pripojiť k žiadosti o vydanie cestovného dokladu písomný súhlas zákonného zástupcu, pestúna alebo iného občana, ktorému bol zverený do výchovy, s ich overeným podpisom. Súhlas zákonného zástupcu možno nahradiť rozhodnutím súdu.[6])

(3) Za občana mladšieho ako 15 rokov podáva žiadosť zákonný zástupca. Zákonný zástupca sa nemôže dať zastupovať podľa všeobecného predpisu o správnom konaní.[7])

(4) Za občana mladšieho ako 15 rokov, ktorý bol zverený do pestúnskej starostlivosti alebo do výchovy iného občana než rodiča, alebo nad ktorým bola nariadená ústavná výchova, podáva

žiadosť pestún, občan, ktorému bol zverený do výchovy, alebo riaditeľ zariadenia na výkon ústavnej výchovy, ktorý vyhotovený cestovný doklad aj prevezme.

(5) Občan mladší ako 15 rokov, ktorý bol zverený do pestúnskej starostlivosti alebo do výchovy iného občana než rodiča, alebo nad ktorým bola nariadená ústavná výchova, môže vycestovať len s vlastným cestovným dokladom.

(6) Za občana, ktorý pre starobu, chorobu alebo bezvládnosť nemôže osobne podať žiadosť o vydanie cestovného dokladu, ju môže podať iný občan na základe úradne overenej plnej moci na zastupovanie; ten môže vyhotovený cestovný doklad aj prevziať.

(7) Za občana, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, podáva žiadosť zákonný zástupca, ktorý vyhotovený cestovný doklad aj prevezme. Zákonný zástupca sa nemôže dať zastupovať podľa všeobecného predpisu o správnom konaní.[7])

(8) Ak ide o diplomatický pas alebo služobný pas, alebo iný cestovný doklad [§ 5 ods. 1 písm. b), c) a f)], ktorý sa má vydať na plnenie úloh v zahraničí podľa medzinárodnej zmluvy, môže za občana podať žiadosť a cestovný doklad prevziať poverený zástupca štátneho orgánu alebo inej právnickej osoby.

(9) Vyhotovený cestovný doklad za občana mladšieho ako 15 rokov prevezme osobne jeho zákonný zástupca.

(10) Vyhotovený cestovný doklad si občan starší ako 15 rokov prevezme osobne alebo ho prevezme jemu blízka osoba;[8]) iný občan môže cestovný doklad prevziať na základe úradne overenej plnej moci na zastupovanie.

(11) Overenie podpisu sa nevyžaduje, ak zákonný zástupca vyjadrí svoj súhlas a žiadosť podpíše pred orgánom, ktorý cestovný doklad vydáva, alebo pred zastupiteľským úradom.

(12) Zastupiteľský úrad môže vydať cestovný preukaz aj v prípade, ak zákonný zástupca nemôže požiadať v zahraničí o jeho vydanie.

§ 14

(1) Žiadosť o vydanie cestovného dokladu, o predĺženie doby jeho platnosti alebo o vykonanie zmeny údajov v cestovnom doklade sa podáva na úradných tlačivách orgánu, ktorý cestovný doklad vydáva, v zahraničí zastupiteľskému úradu.

(2) Žiadosť o vydanie cestovného dokladu obsahuje údaje, ktoré sa uvádzajú v cestovnom doklade, a ďalšie údaje a podklady, ktoré sú potrebné na vydanie rozhodnutia.

(3) Ďalšie údaje a podklady sú:

a) predchádzajúce priezvisko a rodné priezvisko,

b) adresa súčasného trvalého pobytu, a ak je kratší ako 10 rokov, aj adresa predchádzajúceho trvalého pobytu s uvedením jeho začiatku,

c) údaje o cestovnom doklade, ak už bol vydaný,

d) vyhlásenie rodiča, ktorý žiada o vykonanie zápisu svojho dieťaťa mladšieho ako 15 rokov do cestovného dokladu, o tom, že dieťa nebolo rozhodnutím príslušného orgánu zverené do výchovy druhého rodiča ani inej osoby,

e) overený podpis rodiča v prípade uvedenom v § 18,

f) odôvodnenie žiadosti, ak ide o vydanie diplomatického pasu alebo služobného pasu,

g) údaje o totožnosti manžela, manželky alebo rodičov detí mladších ako 18 rokov, ak ide o vydanie diplomatického pasu alebo služobného pasu manželke, manželovi alebo deťom držiteľa diplomatického pasu alebo služobného pasu podľa § 7 ods. 1 písm. k) a § 8 ods. 1 písm. g),

h) údaje o štátnom občianstve Slovenskej republiky z predloženého platného cestovného dokladu alebo z osvedčenia o štátnom občianstve Slovenskej republiky, alebo z dokladu nahradzujúceho osvedčenie o štátnom občianstve Slovenskej republiky,[9])

i) údaje uvedené vo výpise z osobitnej matriky[10]) predloženom namiesto matričného dokladu orgánu cudzieho štátu,

j) iné údaje, ktoré sú podmienkou vydania cestovného dokladu na základe medzinárodnej zmluvy,

k) doklad o dosiahnutí vedecko-pedagogického titulu, vedecko-akademickej hodnosti alebo iného titulu absolventa vysokej školy, alebo vedeckej hodnosti.[11]) Tento doklad sa nevyžaduje, ak titul alebo hodnosť sú zapísané v občianskom preukaze alebo v odovzdávanom cestovnom doklade,

l) úradne overený preklad cudzojazyčných dokladov do štátneho jazyka, ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.

(4) K žiadosti o vydanie cestovného dokladu treba pripojiť dve ostré neretušované fotografie s rozmermi 3,5 cm x 4,5 cm na hladkom, lesklom polkartóne zhotovené z toho istého negatívu alebo prístrojom so súčasnou expozíciou viacerými objektívmi, zobrazujúce skutočnú podobu tváre osoby v trojštvrťovom profile, v občianskom odeve, bez prikrývky hlavy a bez okuliarov s tmavými sklami, s výškou tvárovej časti hlavy od očí po bradu minimálne 13 mm.

(5) Ak o vydanie cestovného dokladu žiada členka rehoľnej spoločnosti, môže fotografia zobrazovať jej skutočnú podobu tváre v rehoľnom rúchu a s prikrývkou hlavy, ktorá tvorí súčasť jej odevu.

(6) Ak o vydanie cestovného dokladu žiada nevidiaci, je povinný k žiadosti podľa § 14 ods. 3 pripojiť lekárske osvedčenie; môže predložiť fotografiu zobrazujúcu jeho skutočnú podobu tváre aj s okuliarmi s tmavými sklami.

(7) Žiadateľ je povinný uviesť v žiadosti o vydanie cestovného dokladu pravdivo a úplne požadované údaje a ich pravdivosť a úplnosť preukázať príslušnými dokladmi. Ak nemôže pravdivosť a úplnosť požadovaných údajov preukázať príslušnými dokladmi, je povinný predložiť podklady na ich overenie.

§ 15

(1) Zmenu údajov v cestovnom doklade alebo predĺženie doby platnosti môžu vykonávať len orgány, ktoré doklad vydali, alebo v zahraničí zastupiteľský úrad.

(2) V cestovnom doklade možno vykonať zmeny údajov o zápise občana mladšieho ako 15 rokov do cestovného dokladu rodiča, ak tým cestovným dokladom je cestovný pas, diplomatický pas, služobný pas, cestovný preukaz alebo cestovný preukaz totožnosti. Zmenu v časovej platnosti cestovného dokladu možno vykonať, ak je tým cestovným dokladom cestovný preukaz totožnosti.

(3) V cestovnom doklade vydanom podľa medzinárodnej zmluvy možno vykonať zmeny údajov, len ak to medzinárodná zmluva umožňuje.

§ 16

(1) Do cestovného dokladu sa zapisujú údaje potrebné na preukázanie totožnosti držiteľa cestovného dokladu; na žiadosť rodiča o zápis občana mladšieho ako 15 rokov do jeho cestovného dokladu sa zapíšu aj údaje potrebné na preukázanie totožnosti občana mladšieho ako 15 rokov;

ďalej sa zapisujú údaje o časovej platnosti, prípadne ďalšie údaje ustanovené medzinárodnou zmluvou.

(2) Do cestovného dokladu sa na preukázanie totožnosti jeho držiteľa zapisuje

a) meno a priezvisko,

b) deň, mesiac, rok a miesto narodenia,

c) rodné číslo,

d) pohlavie,

e) štátna príslušnosť; to sa nevzťahuje na cestovný preukaz totožnosti,

f) diplomatická alebo služobná hodnosť, ak ide o diplomatický pas alebo služobný pas.

(3) Do cestovného dokladu rodiča sa na preukázanie totožnosti občana mladšieho ako 15 rokov zapisuje

a) meno a priezvisko,

b) deň, mesiac a rok narodenia,

c) pohlavie.

(4) Na žiadosť občana sa do cestovného dokladu za priezvisko zapíše vedecko-pedagogický titul, vedecko-akademická hodnosť alebo iný titul absolventa vysokej školy a vedecká hodnosť.[11]) Ak občan získal dva tituly alebo viac, zapíše sa mu len jeden z nich.

(5) Na žiadosť občana sa do cestovného dokladu ženské priezvisko zapíše bez koncovky slovenského prechyľovania, ak má takto uvedené priezvisko v platnom občianskom preukaze alebo v rodnom liste, alebo v sobášnom liste.[10])

(6) Ak je občan pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo jeho spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, zapíše sa do cestovného dokladu aj táto skutočnosť.

(7) Cestovný doklad sa vyhotovuje v štátnom jazyku a spravidla v dvoch cudzích jazykoch podľa medzinárodných zvyklostí alebo medzinárodnej zmluvy.

§ 17

(1) Do cestovného dokladu možno zapisovať údaje

a) o prekročení štátnej hranice Slovenskej republiky,

b) o vydaní zbrojného sprievodného listu na vývoz, dovoz alebo prevoz zbraní a streliva,[12])

c) o oslobodení od cla,[13])

d) o príbuzných alebo známych, ktorým sa má v prípade potreby podať správa o držiteľovi cestovného dokladu, uskutočnené takým spôsobom, aby sa príslušný zápis mohol nahradiť iným zápisom,

e) iné na základe medzinárodnej zmluvy, alebo ak tak ustanovuje iný osobitný predpis,

f) o ťažkom zdravotnom postihnutí.

(2) Údaje podľa odseku 1 písm. a) zapisuje do cestovného dokladu policajný útvar. Tieto údaje sa musia do cestovného dokladu zapísať, ak o to držiteľ cestovného dokladu požiada.

(3) Údaje podľa odseku 1 písm. b) zapisuje do cestovného dokladu orgán, ktorý vydáva zbrojný sprievodný list.[12])

(4) Údaje podľa odseku 1 písm. c) zapisujú do cestovného dokladu colné orgány.

(5) Údaje podľa odseku 1 písm. d) si môže zapísať do cestovného dokladu na určené miesto držiteľ cestovného dokladu.

(6) Údaje podľa odseku 1 písm. f) zapisujú do cestovného dokladu zdravotnícke zariadenia.

§ 18

(1) Ak rodič, ktorému je občan mladší ako 18 rokov až do nadobudnutia spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu na základe rozhodnutia súdu zverený do výchovy, nesúhlasí s tým, aby pasové záležitosti za zverené dieťa vybavoval druhý rodič, je povinný oznámiť túto skutočnosť orgánu príslušnému na vydanie cestovného dokladu.

(2) Ak je občan mladší ako 15 rokov na základe rozhodnutia príslušného orgánu zverený do výchovy jednému z rodičov, zapíše sa do cestovného dokladu druhého rodiča po predložení overeného písomného súhlasu so zápisom do cestovného dokladu toho rodiča, ktorému bol zverený do výchovy.

(3) Ak je občan mladší ako 15 rokov na základe rozhodnutia príslušného orgánu zverený do výchovy jednému z rodičov, žiadosť za tohto občana podáva rodič, ktorému je zverený do výchovy, druhý rodič podáva žiadosť len s písomným súhlasom tohto rodiča.

(4) Ak je občan mladší ako 15 rokov po zapísaní do cestovného dokladu rodiča na základe rozhodnutia príslušného orgánu zverený do výchovy jednému z rodičov alebo príslušný orgán zmenil rozhodnutie o zverení občana mladšieho ako 15 rokov do výchovy, môže rodič, ktorému je občan mladší ako 15 rokov zverený do výchovy, po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia požiadať orgán, ktorý cestovný doklad vydal, o zrušenie jeho zápisu v cestovnom doklade druhého rodiča.

(5) Ak je občan mladší ako 18 rokov až do nadobudnutia spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu na základe rozhodnutia príslušného orgánu zverený do výchovy jednému z rodičov, orgán príslušný na vydanie cestovného dokladu ho vydá po predložení overeného písomného súhlasu s vydaním cestovného dokladu toho rodiča, ktorému je zverený do výchovy.

Odopretie vydania cestovného dokladu alebo jeho odňatie

§ 19

(1) Vydanie cestovného dokladu možno odoprieť alebo vydaný cestovný doklad možno občanovi odňať, ak

a) je proti nemu nariadený výkon rozhodnutia pre neplnenie vyživovacej povinnosti alebo finančných záväzkov,

b) sa vedie proti nemu trestné stíhanie,

c) nevykonal trest odňatia slobody uložený súdom, ak mu trest nebol odpustený alebo výkon trestu nebol premlčaný.

(2) Ak zanikol dôvod na odopretie vydania cestovného dokladu alebo dôvod na jeho odňatie, orgán, ktorý ho odoprel vydať alebo ho odňal, občanovi na jeho požiadanie cestovný doklad vydá.

§ 20

(1) O odňatí cestovného dokladu rozhoduje orgán, ktorý cestovný doklad vydal.

(2) Ak sa rozhodlo o odňatí cestovného dokladu alebo ak možno dôvodne očakávať, že sa o jeho odňatí rozhodne, môže cestovný doklad zadržať policajný útvar alebo orgán činný v trestnom konaní.

(3) Orgán, ktorý cestovný doklad zadržal, je povinný vydať o tom jeho držiteľovi potvrdenie a cestovný doklad bezodkladne zaslať orgánu, ktorý cestovný doklad vydal, s uvedením dôvodu zadržania cestovného dokladu.

(4) Orgán, ktorý cestovný doklad vydal, rozhodne o odňatí zadržaného cestovného dokladu alebo o jeho vrátení do 15 dní po doručení zadržaného cestovného dokladu.

§ 21

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.[7])

(2) Ak orgán príslušný na vydanie rozhodnutia v konaní podľa tohto zákona žiadateľovi vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nevydá.

(3) Odvolanie proti rozhodnutiu o odňatí cestovného dokladu nemá odkladný účinok.

§ 22
Odobratie cestovného dokladu

(1) Policajný útvar alebo v zahraničí zastupiteľský úrad môže odobrať cestovný doklad tomu, kto nesplnil alebo porušil povinnosť uvedenú v § 24 ods. 1 písm. a) až c) alebo v odseku 3.

(2) Policajný útvar alebo v zahraničí zastupiteľský úrad, ktorý cestovný doklad odobral, je povinný vydať o tom osobe, ktorej bol cestovný doklad odobratý, potvrdenie s uvedením dôvodu odobratia a ďalej postupovať podľa ustanovenia § 20 ods. 3.

(3) Orgán, ktorý odobratý cestovný doklad vydal, vyzve občana, ktorému bol cestovný doklad odobratý, na jeho prevzatie do 30 dní odo dňa jeho doručenia, ak tento cestovný doklad nestratil platnosť alebo ak nie je dôvod na jeho odňatie.

§ 23
Evidencia o cestovných dokladoch

(1) Orgány, ktoré cestovné doklady vydávajú, vedú evidenciu, ktorá je potrebná na plnenie úloh podľa tohto zákona.

(2) Orgány, ktoré cestovné doklady vydávajú, poskytujú údaje zo svojej evidencie štátnym orgánom, ktoré sú oprávnené takéto údaje vyžadovať, len ak je to nevyhnutne potrebné na plnenie ich úloh podľa zákona.

Povinnosti držiteľov cestovných dokladov

§ 24

(1) Občan, ktorý je držiteľom cestovného dokladu, je povinný

a) chrániť cestovný doklad pred stratou, odcudzením, poškodením alebo zneužitím,

b) odovzdať neplatný cestovný doklad alebo cestovný doklad, ktorý je zaplnený záznamami, orgánu, ktorý ho vydal, v zahraničí zastupiteľskému úradu a na vyžiadanie policajnému útvaru,

c) odovzdať cestovný doklad, ktorý bol vydaný na obdobie výkonu funkcie alebo na čas nevyhnutný na splnenie určených úloh, ak pominuli dôvody, pre ktoré bol vydaný,

d) ohlásiť neodkladne stratu alebo odcudzenie cestovného dokladu orgánu, ktorý ho vydal, alebo ktorémukoľvek útvaru Policajného zboru,

e) ohlásiť stratu alebo odcudzenie cestovného dokladu v zahraničí zastupiteľskému úradu, ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.

(2) Cestovný doklad sa nesmie odovzdávať ani prijímať ako záloh a nesmie sa odovzdávať ani odoberať pri vstupe do objektu alebo na pozemok.

(3) Kto nájde alebo inak získa cestovný doklad iného občana, je povinný ho neodkladne odovzdať orgánu, ktorý ho vydal, alebo najbližšiemu útvaru Policajného zboru. Túto povinnosť má aj ten, kto má alebo získa cestovný doklad osoby, ktorá zomrela alebo bola vyhlásená za mŕtvu.

§ 25

(1) Občan, ktorý sa pri návrate do Slovenskej republiky nemôže preukázať platným cestovným dokladom, je povinný oznámiť policajnému útvaru údaje potrebné na overenie totožnosti.

(2) Ak pri návrate pri prekračovaní štátnej hranice občan nemôže preukázať svoju totožnosť, je povinný strpieť snímanie daktyloskopických odtlačkov, vyhotovenie obrazových záznamov, vonkajšie meranie tela a zisťovanie osobitných telesných znamení.[14])

Priestupky

§ 26

(1) Priestupku podľa tohto zákona sa dopustí ten, kto

a) prekročí štátnu hranicu bez platného cestovného dokladu, ak tento spôsob prekračovania štátnej hranice neumožňuje medzinárodná zmluva,

b) prekročí s platným cestovným dokladom štátnu hranicu mimo hraničného priechodu určeného pre medzinárodný cestovný styk, ak tento spôsob prekračovania štátnej hranice neumožňuje medzinárodná zmluva,

c) prekročí s platným cestovným dokladom štátnu hranicu na hraničnom priechode v čase jeho uzatvorenia,

d) sa neoprávnene zmocní cudzieho cestovného dokladu alebo ho zneužije,

e) vykoná alebo si vedome nechá vykonať neoprávnené zmeny v cestovnom doklade,

f) vedome použije neoprávnene pozmenený cestovný doklad,

g) sa úmyselne vyhne alebo sa odmietne podrobiť kontrole cestovných dokladov pri prekračovaní štátnej hranice,

h) poskytne inej osobe cestovný doklad na účel jeho zneužitia,

i) poruší inú povinnosť uvedenú v tomto zákone s výnimkou § 24 ods. 1 písm. a), ak sa takým konaním sťaží plnenie úloh štátnej správy.

(2) Za priestupky uvedené v odseku 1 písm. a) až h) možno uložiť pokutu do 10 000 Sk.

(3) Za priestupok uvedený v odseku 1 písm. i) možno uložiť pokutu do 1 000 Sk.

(4) Pokuty sú príjmom štátneho rozpočtu.

§ 27

(1) Priestupky uvedené v § 26 ods. 1 prejednávajú príslušné útvary; to neplatí, ak ide o priestupok súvisiaci s diplomatickým pasom alebo so služobným pasom, ktorý prejednáva ministerstvo zahraničných vecí.

(2) Pokuty za priestupky môžu ukladať a vyberať v blokovom konaní okrem príslušných útvarov aj policajné útvary.

(3) Policajný útvar môže odobrať cestovný doklad občanovi okrem prípadov uvedených v § 22 ods. 1 aj vtedy, ak je občan dôvodne podozrivý zo spáchania priestupku uvedeného v § 26 ods. 1 písm. d) alebo g).

(4) Ak došlo k prejednaniu priestupku podľa odseku 1, vráti sa odobratý cestovný doklad ihneď po vydaní rozhodnutia o priestupku držiteľovi, ak tomu nebráni zákonný dôvod.

§ 28

Ak tento zákon neustanovuje inak, na prejednávanie priestupkov uvedených v tomto zákone sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch.[15])

Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia

§ 29

Tento zákon s výnimkou § 6 až 8 sa rovnako vzťahuje aj na osoby bez štátnej príslušnosti s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky.[16])

§ 30

(1) Platnosť cestovných dokladov vydaných podľa doterajších predpisov do 31. marca 1994 sa končí dňom uplynutia v nich uvedenej lehoty, najneskôr však 31. decembra 1997.

(2) Cestovné doklady vydané podľa doterajších predpisov po 31. marci 1994 sa považujú za cestovné doklady vydané podľa tohto zákona. Ich platnosť sa končí dňom uplynutia v nich uvedenej lehoty.

(3) Žiadosti o vydanie cestovných dokladov prijaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa vybavujú podľa tohto zákona.

§ 31

Zrušujú sa:

1. zákon č. 216/1991 Zb. o cestovných dokladoch a cestovaní do zahraničia v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 67/1994 Z. z.,
2. nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 94/1994 Z. z., ktorým sa upravujú podrobnosti o údajoch vyžadovaných na vydanie cestovného dokladu a o údajoch, ktoré sa zapisujú do cestovného dokladu.

§ 32

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1998.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

1) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky.

2) § 26 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore.

3) Napríklad vyhláška ministra zahraničných vecí č. 95/1975 Zb. o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o spoločných štátnych hraniciach.

4) Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Českej republiky o zrušení vízovej povinnosti (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 225/1993 Z. z.).

5) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

6) § 176 Občianskeho súdneho poriadku.

7) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

8) § 116 Občianskeho zákonníka.

9) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1993 Z. z. o občianskych preukazoch v znení neskorších predpisov.

10) § 23 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/1994 Z. z. o matrikách.

11) Zákon č. 172/1990 Zb. o vysokých školách v znení neskorších predpisov (úplné znenie č. 30/1997 Z. z.).

12) § 28 ods. 5 a § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 246/1993 Z. z. o zbraniach a strelive.

13) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1996 Z. z. Colný zákon v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 386/1996 Z. z.

14) § 18 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z.

15) Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

16) § 7 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 73/1995 Z. z. o pobyte cudzincov na území Slovenskej republiky.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.